

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ
FAKULTA

THÁKUROVA 3, 160 00 PRAHA 6

Katedra/Ústav: Katedra fundamentální a dogmatické teologie

Posudek oponenta rigorózní práce

jméno oponenta Prokop Brož

Autor/autorka práce: **Petr Šimůnek**

Studijní program: Teologie, obor Katolická teologie: kanonické právo

Název práce: **Katolické teologické fakulty a semináře v České republice z pohledu kanonického práva**

Rozsah práce: 213863 (bez lit.)

Rigorózní práce magistra Petra Šimůnka analyzuje právní statut katolických teologických fakult v naší zemi z právní perspektivy, speciálně z pohledu kanonického práva. Vedle teologických fakult se student též zabývá semináři, tj. formačními zařízeními pro kandidáty kněží, duchovních.

Práce je otevřena krátkým úvodem, který představí základní téma, cíle i metodu práce; pokračuje pak stručná prezentace obsahů tří kapitol. Autor na závěr úvodu vystihl celkový záměr práce: popisované instituce jsou povinny respektovat dva různé právní režimy.

V první kapitole student seznamuje s prameny právní úpravy, spadající do oblasti kanonického práva, pod něž katolické teologické fakulty a semináře spadají. Čtenář je nejen seznámen s patřičnými právními normami, ale např. při analýze apoštolské konstituce *Sapientia Christiana* (ss. 24–80), již je věnován opravdu dostatečný prostor – proporčně k celé práci jde o bezmála 40% textu –, je ve sledu, vedeném apoštolskou konstitucí popisována instituce fakult často velmi konkrétně, včetně vědeckých periodik, které fakulta či fakulty vydávají (s. 27–30).

Druhá kapitola, rozsahem výrazně kratší (s. 81–102), popisuje kanonickoprávní postavení fakult, z nichž je zevrubněji popsána situace Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, a seminářů, včetně Teologického konviktu v Olomouci.

Do třetí kapitoly (s. 103–129) vybral student osm problémů, které úzce souvisí s (více méně problematickým) postavením teologických fakult a seminářů v České republice. Jde o problém udělování titulu „licenciát teologie“, otázku podmínek pracovního poměru pedagogů, strukturace studijních plánů v návaznosti na tzv. Boloňský proces, tzv. testimonium jako podmínku pro přijetí ke studiu. Druhá čtveřice otázek naráží na schopnost institucionální součinnosti uvedených institucí (faktická koordinace fakult, členství v FIUC, interdiecézní semináře, jeden seminář pro celou Českou republiku).

Závěrem magistr Šimůnek shrnuje výsledky zjištěné v dílčích krocích rigorózní práce a navrhuje případné řešení, pokud sumarizace problému nějaké připoustí.

Celému textu předchází poděkování, obsah a seznam použitých zkratk, za závěrem práce následuje strukturovaný seznam literatury, který je rozlišen na prameny (předpisy Apoštolského stolce, partikulární kanonické předpisy, státní předpisy, vnitřní předpisy vysokých škol a jejich součástí, individuální právní akty, zápisy, usnesení a výroční zprávy, internetové zdroje) a použitou literaturu. Práce je též opatřena jmenným a věcným rejstříkem a abstraktem v češtině a angličtině.

Práce prezentuje problematiku právního uspořádání katolických teologických fakult a seminářů zdařilou formou, takže čtenář je postupnou a promyšlenou formou seznamován nejen s patřičnými pravidly, ale též s jejich aplikací na konkrétních tuzemských institucích. Autor se zde sice explicitně nehlásí ke své dlouholeté zkušenosti v administrativě jedné z katolických teologických fakult, nicméně zasvěcenost do fakultního života se zúročila v živém podání právní látky. Faktem je, že jen zasvěcený čtenář docení členění a někdy velmi detailní popisy (např. výsledky voleb kandidáta na funkci děkana na s. 42n).

K pasáži o Bolognském procesu by nebylo od věci uvést v říjnu 2010 v Římě Kongregací pro katolickou výchovu organizovaný kongres, kde se sumarizovala problematika církevního vysokoškolského studia ve spojení s Bolognským procesem. Navíc by bylo vhodné zapracovat Dekret o reformě církevních studií filosofie ze dne 28.1.2011 (což není možné chtít po textu rigorózní práce, podepsaném 30.11.2010), který modifikuje nebo zrušuje některé články v apoštolské konstituci *Sapientia Christiana*.

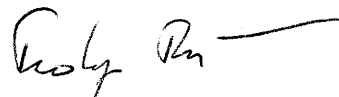
Text práce vykazuje vysoký stupeň čistoty v pravopisu i editorském zpracování, občasnému kolísání se pochopitelně není možné vyhnout (např. číslo poznámky před a po interpunkčním znaménku, pozn. 171, 173 a 176, versus 175, 177 a 178).

Na str. 52 autor píše, že ve statutu KTF UK se pojem *munus stabile* neupřesňuje. Jen bych podotkl, že k novému schválení Kongregaci pro katolickou výchovu předložený statut (tedy schválený zatím jen fakultním senátem) již v poznámce (k čl. 25 odst. 5) specifikuje, že se církevní pověření uděluje ve dvojí formě: kanonické mise nebo „nihil obstat“.

Zvláště je třeba ohodnotit seznam pramenné literatury, zatímco použitá literatura je co do rozsahu skromnější, ukazuje, že student pracoval především s prameny.

Práce dobře vytyčila úkol a své cíle, jež splnila. Považuji ji za zdařilou a doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 31. března 2011

ThLic. Prokop Brož, Th.D.